Dosarul: nr.2a-3779/23(2-23002524-02-2a-05102023)
Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - V. Gîrleanu

D E C I Z I E

20 februarie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anatol Pahopol
Judecătorii: Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând în procedură scrisă, apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL, în cauza civilă, examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL către ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată, împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.06.2023, prin care acțiunea a fost respinsă, -

A C O N S T A T A T:

Pretențiile reclamantului:

1. La data de 30.12.2022, avocatul Eugeniu Bujoreanu, acționînd în interesele ÎM ”*****” SRL, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva ***** cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.
2. În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 05.04.2019, între ”*****” SRL, în calitate de creditor și *****, în calitate de debitor, a fost încheiat contractul de împrumut nr.1165227.
3. Notează că, pentru nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului, debitorul s-a angajat să plătească pe lângă valoarea împrumutului principal, taxa aferentă contractului de împrumut, dobânda și o penalitate contractuală, raportată duratei de întârziere.
4. La data de 05.04.2019, ”*****” SRL și-a onorat obligațiunea, transferând debitorului împrumutul acordat.
5. Susține că, ***** până la ziua depunerii acțiunii nu și-a onorat obligațiunile, pe care urma să le onoreze conform contractului.

6. Menționează că, debitorul a fost înștiințat despre faptul nerespectării clauzelor contractuale, prin intermediul notificărilor recomandate expediate în adresa acestuia.
7. Ulterior în adresa debitorului a fost expediată reclamația prin care a fost informat repetat despre nerespectarea clauzelor contractuale și despre rezilierea anticipată a contractului de către creditor şi obligațiunea acestuia a returnării împrumutului, dobânzii calculate, taxei aferente la contract şi penalităților calculate conform contractului.
8. Notează că, acțiunea este înaintată de ÎM ”*****” SRL având calitatea de creditr, în baza contractului de cesiune încheiat între SRL ”*****” și ÎM ”*****” SRL
9. Astfel, solicită reclamantul încasarea din contul ***** a sumei principale a contractului - 3995,30 lei și dobânda conform contractului în mărime de 3995,30 lei, în total suma de 7990,60 lei.

Poziția instanței de fond:

10. Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.06.2023, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Solicitarea apelantului:

11. Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la data de 15.06.2023, avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL, a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea integrală a hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.06.2023, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.
12. La data de 06.11.2023, avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL a depus apelul motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.06.2023.

Argumentele participanților la proces:

13. În motivarea cererii de apel, avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL a indicat aceleași circumstanțe în fapt și în drept invocate în cererea de chemare în judecată.
14. Suplimentar a menționat că, contractul din 2013 prevedea posibilitatea cesionării creanţelor de viitor astfel încînt la data de 12.10.2019 în baza actului de primire predare a fost transmis dreptul de creanță a debitorului *****.
15. Astfel, din motiv că, contractul de cesiune din 2013 nu reglementa toate raporturile juridice între SRL ”*****” şi ÎM ”*****” SRL, la data de 15.04.2020 între SRL ”*****” şi ÎM ”*****” SRL a fost încheiat un nou contract de cesiune a creanţelor de viitor din 15.04.2020.
16. Indică că, la data de 07.12.2022, odată cu înaintarea cererii de chemare în judecată, la materialele cauzei a fost anexat contractul din 15.04.2020 şi actul de

primire predare a creanţelor din contractul de cesiune din 15.04.2020, drept dovadă a cesiunii creanţei.
17. Specifică că, instanţa de fond a aplicat greşit legislaţia civilă, atunci cînd susţine că, părţile nu pot prevedea pentru viitor apariţia unor eventuale datorii/creanţe care ar putea fi cesionate, or, scopul legii civile este de a reglementa nu doar relaţiilor existente la data semnării contractului dar şi celor care pot apărea în viitor.
18. Consideră că, instanţa de fond a dat o apreciere greşită extrasului din contractul de cesiune a creanţelor întocmit în baza contractului de cesiune a creanţelor, în temeiul căruia a fost cesionată creanţa debitorului.
19. Indică că, la materialele dosarului a fost anexat actul semnat de ambele părţi, care atestă faptul că, ÎM ”*****” SRL a primit de la SRL ”*****” dreptul de creanţă în baza contractului de cesiune.

Termenul de declarare a apelului:

20. În conformitate cu prevederile art.362 alin.(1) CPC, termenul de declarare a apelului este de 30 de zile de la data pronunţării dispozitivului hotărîrii, dacă legea nu prevede altfel.
21. Din materialele cauzei rezultă că, dispozitivul hotărârii instanţei de fond a fost pronunțat la 07.06.2023, iar cererea de apel a fost depusă la data de la 15.06.2023, prin urmare, Colegiul constată că, apelul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de apel:

22. Studiind materialele cauzei, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău consideră că, cererea de apel este neîntemeiată şi pasibilă respingerii, reieșind din următoarele motive.
23. În conformitate cu art.385 alin.(1) lit. a) Codul de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să respingă apelul și să mențină hotărârea primei instanțe.
24. Potrivit dispozițiilor art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretenţiilor şi obiecţiilor sale dacă legea nu dispune altfel.
25. Articolul 130 alin.(1) CPC statuează că instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multe aspectual, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
26. În temeiul art.240 alin.(1) CPC, la deliberarea hotărârii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea pricinilor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării pricinii şi admisibilitatea acţiunii.

27. În conformitate cu prevederile art.276^2 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depăşeşte 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanţei, fără a se lua în considerare dobînzile, penalităţile, cheltuielile de judecată şi alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă. Procedura reglementată de prezentul capitol nu se aplică în materie fiscală, vamală sau în cazul răspunderii pentru prejudiciul cauzat de o autoritate publică ori de o persoană cu funcţie de răspundere şi al răspunderii statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile ilegale ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată, precum şi în cazul litigiilor cu privire la drepturile nepatrimoniale. Dispoziţiile prezentului cod privind procedura contencioasă se aplică la examinarea cererilor cu valoare redusă în măsura în care dispoziţiile prezentului capitol nu prevăd altfel.
28. Potrivit prevederilor art.276^3 Cod de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părţi de a examina cererea în şedinţă publică. Judecătorul poate să respingă o astfel de solicitare în cazul în care consideră că, ținând cont de împrejurările cauzei, nu sânt necesare dezbateri publice. Respingerea se dispune printr-o încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată şi a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanţei judecătoreşti şi reclamantului o referinţă, precum şi copii de pe înscrisurile necesare. Pârâtul poate depune o cerere reconvenţională în condiţiile art. art. 172 şi 173 Cod de procedură civilă, doar dacă valoarea acţiunii reconvenţionale nu depăşeşte valoarea admisibilă şi condiţiile legale de exercitare a cererii iniţiale cu valoare redusă. Dacă din materialele cauzei rezultă că cererea nu poate fi examinată în ordinea stabilită pentru cererile cu valoare redusă, judecătorul, prin încheiere motivată care poate fi atacată odată cu fondul, dispune examinarea cauzei în ordine generală. În acest caz, prevederile prezentului capitol sânt inaplicabile.
29. Totodată, potrivit prevederilor art.276^4 Cod de procedură civilă, instanţa soluţionează cauza şi adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată şi înscrisurile anexate, pîrîtul nu depune referinţă, soluţionarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar. Hotărîrea judecătorească adoptată se publică pe pagina web a instanţei judecătoreştişi se comunică participanţilor la proces, inclusiv prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor. Hotărârea judecătorească poate fi atacată cu apel, care se examinează în condiţiile prezentului cod. Deciziile instanţei de apel nu se supun recursului, fiind definitive şi irevocabile de la pronunţare. Instanţa de apel examinează cererea de apel în

procedură scrisă sau cu citarea participanţilor la proces, prevederile art.276^3 fiind aplicabile corespunzător.

30. În conformitate cu prevederile art.373 alin.alin.(1), (2), (5) CPC, instanţa de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referinţelor şi obiecţiilor înaintate, legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate în ceea ce priveşte constatarea circumstanţelor de fapt şi aplicarea legii în primă instanţă.

31. În limitele apelului, instanţa de apel verifică circumstanţeleşi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite, dar care au importanţă pentru soluţionarea pricinii, apreciază probele din dosar şi cele prezentate suplimentar în instanţă de apel de către participanţii la proces. Instanţa de apel este obligată să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

32. Astfel, prevederile legale enunţate în mod expres obligă instanţa de apel să verifice circumstanţele şi raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanţe, precum şi cele care nu au fost stabilite şi este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei şi să se pronunţe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

33. Din conţinutul celor relatate Colegiul reţine că, sarcina instanţei de apel derivă reieşind din dispoziţiile art.373 alin.alin.(1), (2), (5) CPC, în condiţiile în care instanţa de fond a soluţionat fondul cauzei, cu expunerea argumentelor în vederea admiterii sau respingerii acţiunii în raport cu concluziile reţinute de către aceasta.

34. Colegiul civil reiterează că, instanţa de apel, potrivit regulilor unui proces echitabil, reţinându-se rolul determinant al concluziilor sale, are obligaţia să examineze efectiv problemele esenţiale care îi sunt supuse aprecierii şi să nu se limiteze la însuşirea motivelor instanţei inferioare. (HirroBalani c. Spaniei, nr.18064/91 din 09.12.1994 §27; Georgiadis c. Greciei nr.21522/93 din 29.05.1997 §43).

35. Aşadar, Colegiul civil verificând în raport cu prevederile art.art.238-241 CPC, legalitatea şi temeinicia hotărârii primei instanțe, constată că aceasta urmează a fi menținută, or, instanţa de fond corect a elucidat şi constatat circumstanțele cauzei, a verificat şi apreciat obiectiv probele prezente la materialele cauzei în vederea respingerii a acțiunii din speță, stabilind corect circumstanțele de fapt și aplicând corect legislația pertinentă ce guvernează raportul litigios.

Circumstanțele de fapt ale pricinii.

36. Din materialele cauzei, rezultă că, la data de 05.04.2019, între SRL ”*****” și ***** a fost încheiat contractul de împrumut nr.1165227, prin care a fost acordat un împrumut în sumă de 5000 lei, împrumutul fiind acordat pentru o perioadă de 6 luni (f.d.8-9).

37. Potrivit ordinului de eliberare din 05.04.2019, se atestă faptul că debitorul ***** a primit de la SRL ”***** suma împrumutului în mărime de 5000 lei (f.d.11).
38. În temeiul contractului de cesiune nr.00095-03-13 C din 04.03.2013, încheiat între ÎM „*****” SRL în calitate de cesionar pe de o parte şi SRL ”*****” în calitate de cedent pe de altă parte, cedentul SRL ”*****” a transmis cesionarului ÎM „*****” SRL dreptul de creanţă împotriva debitorilor cedentului.
39. La data de 15.04.2020, între SRL ”*****” în calitate de cedent și ÎM ”*****” SRL în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr.CES 2020_09/17-8, prin care părțile au convenit în cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor cedentului (f.d.17-18).
40. Conform pct.1.5 din contractul de cesiune nr.CES 2020_09/17-8, dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată ș.a., informația despre toate achitările efectuate), debitori (date personale despre debitori) (f.d.17).
41. Potrivit pct.2.1. al contractului respectiv, Cesionarul se obligă să achite Cedentului prețul cesiunii conform anexei nr.1 (f.d.17).
42. Conform pct.2.2 din contractul dat, termenul și condițiile de plată al prețului cesiunii sunt prevăzute în anexa nr.1 (f.d.17).
43. Colegiul notează că, între ÎM ”*****” SRL și SRL ”*****” a fost semnat actul de predare-primire a creanței, semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 15.04.2020, prin prisma căruia a avut loc cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a drepturilor și obligațiilor care reiese din contractul de împrumut nr.1165227 din 05.04.2019 încheiat între SRL ”*****” și debitorul ***** (f.d.16).
44. La data de 13.02.2020, SRL „*****” a înaintat reclamație către *****, în care a indicat că datoria formată în temeiul contractului din 05.04.2019 a fost cesionată către SRL ”*****”, astfel, SRL ”*****” a solicitat achitarea datoriei scadente în sumă de 12 558,92 lei la conturile bancare ale cesionarului, fiind informată că în cazul neconformării solicitării de a achita datoria, SRL ”*****” va acționa în instanța de judecată (f.d.14).
45. În conformitate cu prevederile art.774 Cod civil, în virtutea raportului obligaţional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestaţii, iar debitorul este ţinut să o execute. Prestaţia poate consta în a da, a face sau a nu face.Obligaţia poate fi pură şi simplă sau afectată de modalităţi.Prestaţia trebuie să fie posibilă şi determinată sau determinabilă, să nu contravină legii, ordinii publice şi bunelor moravuri.
46. Conform art.775 Cod civil, debitorul şi creditorul trebuie să se comporte cu bună-credinţă la momentul naşterii, pe durata existenţei, la momentul executării şi

stingerii obligaţiei. Este nulă clauza prin care se derogă de la dispoziţiile alin.(1).
47. Potrivit art.776 Cod civil, obligaţiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condiţiile legii.
48. Art.1242 alin.(1) Cod civil prevede că, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părţi (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeaşi sumă sau bunuri de acelaşi gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.
49. Sub acest aspect, Colegiul civil reține că, materialele cauzei denotă faptul că la data de 15.04.2020, între SRL ”*****” în calitate de cedent și ÎM ”*****” SRL în calitate de cesionar, a fost încheiat contractul de cesiune nr.CES 2020_09/17-8, prin care SRL ”*****” a cesionat ÎM ”*****” SRL dreptul asupra creanţelor SRL ”*****” în faţa terţilor persoane, inclusiv şi dreptul de a cerere încasarea de la ultimii a plăţilor în beneficiul ÎM ”*****” SRL.
50. Conform prevederilor contractului de cesiune încheiat, cesiunea are loc în baza unui act de predare primire ce conţine date despre creanţă.
51. A fost emis actul de predare-primire a creanței, semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din 15.04.2020, prin prisma căruia a avut loc cedarea de către cedent în favoarea cesionarului a drepturilor și obligațiilor care reiese din contractul de împrumut nr.1165227 din 05.04.2019 încheiat între „*****” SRL și debitorul ***** (f.d.16).
52. În conformitate cu prevederile art.823 alin.(1)-(3) Cod civil, o creanţă transmisibilă şi sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terţ (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanţă, dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior. Cesiunea creanţei nu poate aduce atingere drepturilor debitorului şi nici nu poate face obligaţia acestuia mai oneroasă. Cedentul este obligat să remită cesionarului actele aferente creanţei şi să-i pună la dispoziţie informaţia necesară realizării ei.
53. Conform art.827 alin.(1), (2) Cod civil, drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
54. În această ordine de idei, Colegiul civil reține că, normele de drept enunțate prevăd expres că pentru a fi cesionată creanța, aceasta trebuie să fie sesizabilă, adică să existe la momentul cesiunii și să poată fi urmărită și executată silit. Drepturile de creanţă se transmit cesionarului aşa cum există în momentul transmiterii. O dată cu cesiunea creanţei, asupra cesionarului trec garanţiile şi alte drepturi accesorii.
55. Drept urmare, în interpretarea corectă a normei date, se va nota că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât le avea acesta

din urmă. De asemenea el va dobândi drepturile de creanţă în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.
56. În speță, instanța de apel reține că, la data încheierii contractului de cesiune a creanţei din 04.03.2019, SRL ”*****” încă nu avea instituit raportul obligaţional de împrumut cu pîrîta *****, respectiv acesta nu avea în raport cu ***** o creanţă sesizabilă şi valabilă, care ar fi putut constitui obiectul cesionării.
57. Totodată, Colegiul civil notează că, instanța de fond just a reținut că, la data încheierii contractului de cesiune a creanței din 15.04.2020 între SRL ”*****” și ÎM ”*****” SRL, nu a fost definită clar creanța valabilă a creditorului față de debitor, nefiind făcută dovada în fața instanței că, această datorie era una transmisibilă și sesizabilă în raport cu debitorul-consumator *****.
58. Astfel, se constată că, nu au fost executate prevederile pct.1.5 al contractului de cesiune nr.CES 2020_09/17-8, deoarece actul de predare primire, nu conține date despre creanță, nu este indicată cum a fost stipulat în pct.1.5 și, anume, datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată, informația despre toate achitările efectuate, date personale despre debitori, or, în actul de predare primire a creanței semnat în temeiul contractului de cesiune a creanțelor din data de 15.04.2020 (f.d.16), nu sunt reflectate sumele datorate și plățile efectuate de către debitorul *****, contrar prevederii pct.1.5 din contractul de cesiune nr.CES 2020_09/17-8 din 15.04.2020.

59. Corespunzător, în circumstanțele expuse, Colegiul civil reține ca întemeiată concluzia primei instanțe care a conchis că, la data semnării respectivului contract de cesiune creditorul cedent nu a transmis, iar cesionarul nu a primit o creanță clară, certă, valabilă, transmisibilă și sesizabilă față de debitor și, respectiv, situația nu întrunește condițiile impuse de 823 alin.(1)-(3) din Cod civil,
60. Astfel, instanța de apel atestă corectitudinea concluziei primei instanţe cu privire la respingerea acţiunii ÎM ”*****” SRL, or, ultima nu a demonstrat temeiul de a pretinde încasarea datoriei de la *****.
61. Corespunzător, Colegiul civil apreciază critic afirmațiile reprezentantului apelantului IM ”*****” SRL, precum că, la emiterea hotărîrii instanța de fond nu a ţinut contul de interesele creditorului care prin neachitarea împrumutului în termen a suportat prejudiciu, care anterior semnării contractului a fost evaluat şi negociat cu debitorul prin instaurarea clauzei penale, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică cuvenită a probelor în conformitate cu art.130 CPC și respectării prevederilor art.art.121-art.122 CPC.
62. Din considerentele menționate, având în vedere că, soluția emisă de prima instanță este una corectă, argumentele apelantului fiind nefondate, Colegiul civil

ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat cu menținerea hotărârii primei instanțe.
63. Conform art.82 CPC, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat şi din cheltuielile de judecare a pricinii.
64. În acest sens, Colegiul consideră oportun de a relata prevederile art.94 alin.(1) CPC, care reglementează că instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acţiunea reclamantului a fost admisă parţial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporţional părţii admise din pretenţii, iar pîrîtului proporţional părţii respinse din pretenţiile reclamantului.
65. Colegiul învederează că, instanţa de fond just a constatat că reieșind din faptul că cererea de chemare în judecată a fost respinsă, în mod subsecvent a fost respinsă și pretenția cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.
66. În consecință, Colegiul civil concluzionează privind netemeinicia argumentelor apelului declarat de ÎM ”*****” SRL şi legalitatea hotărârii primei instanțe, situație în care se impune respingerea apelului și menținerea hotărârii primei instanțe.
67. Potrivit Hotărîrii Curţii Constituționale nr.3 din 20.01.2015, §41 importanța principiului legalității presupune ca legea să fie respectată, această exigență există nu doar pentru indivizi, dar în egală măsură şi pentru autoritățile publice şi private, în măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, exigența este ca aceștia să acționeze în limitele atribuțiilor care le-au fost conferite de lege, motiv din care, instanţa de judecată nu constituie o excepție de la regulă.
68. Principiul preeminenței dreptului, inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atât un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cât şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, la fel nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.
69. Mai mult decît atît, în conformitate cu prevederile art.9 CPC, instanţei de judecată îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfășurarea procesului, pe principiile de contradictorialitate şi egalitate a părților în drepturi (art.26 CPC), motiv din care exonerarea unui participant la proces de obligația legală reprezintă în esență o favorizare nejustificată, în frauda regulilor unui proces echitabil.
70. Reieșind din cele expuse mai sus, în condițiile în care instanța de fond corect a aplicat normele de drept material și procedural, instanța de apel a constatat legalitatea hotărârii instanței de fond, argumentele contrare ale apelantului fiind combătute integral prin concluziile expuse mai sus, Colegiul civil ajunge la concluzia de a respinge apelul declarat și a menține hotărârea instanței de fond.

71. În conformitate cu prevederile art.art.276^4, 385 lit.a), 389-390, 394 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău, -

D E C I D E:

Se respinge apelul declarat de avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL.

Se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 07.06.2023, pronunțată în cauza civilă, examinată în procedura cererilor cu valoare redusă, la cererea de chemare în judecată depusă de avocatul Eugeniu Bujoreanu în interesele ÎM ”*****” SRL către ***** cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este definitivă și irevocabilă și nu se supune nici unei căi de atac.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul Anatol Pahopol

Judecătorii: Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru